

[Gammelgaard]

fremgang, som er nødvendig, hvis der skal være samfundsøkonomisk holdbarhed og ansvarlighed i det, vil blive så stor i de nærmeste år, at der bliver råd til en arbejdstidsnedsættelse af det omfang, som socialdemokraterne foreslår.

Lone Dybkjær (RV):

For at det ikke skal virke helt tumultagtigt med mit indlæg, føler jeg trang til lige at repetere forespørgslen, der drejer sig både om udviklingen i arbejdsløsheden og om en arbejdstidsnedsættelse. Ellers ville det virke underligt, at jeg pludselig kommer med nogle kommentarer om hele beskæftigelsessituationen.

Arbejdsministeren sagde – det er jeg i øvrigt enig med hende i – at beskæftigelsen er gået i den rigtige retning, forstået på den måde, at vi trods alt har set en stagnation, med lidt god vilje også et fald i arbejdsløshedstallene. Det synes jeg er positivt, men dermed kan vi ikke sige at problemet er løst. Når vi fortsat har 285.000 arbejdsløse, har vi selvfølgelig et stort problem med beskæftigelsen, og regeringen er nok tilbøjelig til at betone problemerne omkring statsunderskuddet og betalingsbalancen lidt mere end problemerne omkring beskæftigelsen.

Jeg vil godt sige, at for det radikale venstre er det lige så alvorligt med beskæftigelsen, som det er med statsunderskuddet og betalingsbalancen. Vi vil faktisk sige, at det er fuldstændig ligeværdige ting for os. Sådan oplevede jeg i virkeligheden også – hvis jeg vil opfatte det positivt – det socialdemokratiske indlæg. Man mente, at det var nødvendigt, at man kiggede på alle tre områder, og det skal måske tages som et udtryk for de nye ord, socialdemokratiet har fundet frem om sin egen situation, sidst i forbindelse med a-kraftdiskussionen, nemlig at »socialdemokratiet er i balance«, og det må jo dog siges at være godt, hvis det også sker inden for dette felt.

Skal vi løse beskæftigelsesproblemerne, finder vi det nødvendigt med generelle, ikke selektive foranstaltninger. Det sidste vil under alle omstændigheder være lapperier. Vi kan sige om en af de senere sager, der er på dagsordenen, nemlig SFs forslag vedrørende jobskabelsesloven, som vi også har stemt for, at det er et eksempel på en slags selektiv, lidt

mere lapperibetonet foranstaltning, som kan hjælpe på noget, men som ikke løser de store problemer. Derfor vil jeg allerede nu sige til SF, at vi ikke er indstillet på at ændre jobskabelsesloven på den måde, SF foreslår. Vi finder, at man nu må se, hvor meget den i virkeligheden kan trække i den udformning, den har nu.

Netop fordi vi er tilhængere af generelle foranstaltninger, er vi også tilhængere af en stram indkomstpolitik, og derfor vil jeg sige i relation til hr. Svend Aukens forslag senere på dagen om en 5 pct.s regulering, at det kan vi ikke gå ind for. Hvis vi starter med at slække på den stramme indkomstpolitik allerede på nuværende tidspunkt, så vil det stille endnu større krav til penge- og finanspolitikken, og det mener vi vil virke langt hårdere end den stramme indkomstpolitik.

I tilknytning til det vil jeg godt sige vedrørende de dagpengeforanstaltninger, vi har i dag, at selv om vi har sat et maksimum, så må man trods alt konstatere, at for dem, der ikke når loftet, er der stadig tale om en regulering. Det vil altså sige, at man herigennem trods alt har sikret de svageste grupper på arbejdsmarkedet.

Det er altså nødvendigt med en stram indkomstpolitik, men skal den have varig betydning, er det nødvendigt at kombinere den med en skattereform og overskudsdeling. Om det første er der sagt en hel del i folketinget; det skal jeg ikke gå ind på. Når det drejer sig om overskudsdeling, virker det, som om det på nuværende tidspunkt optager medierne betydelig mere, end det optager folketinget. Det er sådan, at der i mange aviser er en meget livlig debat om overskudsdeling, og det er da i hvert fald en god ting, for det kan måske også være med til at presse regeringen til at arbejde med dette spørgsmål. Vi tillægger det meget stor betydning, at man tager fat på dette område, af mange forskellige grunde, sådan som vi har anført det, når vi har haft drøftelser herom.

For det radikale venstres vedkommende vil jeg altså sige, at det, vi mener er helt afgørende, når vi diskuterer beskæftigelsen, er, at vi har en stram indkomstpolitik.

Når det drejer sig om den anden del af forespørgslen, nemlig spørgsmålet om en nedsættelse af arbejdstiden, vil jeg sige, at også den skal ske inden for rammerne af en stram indkomstpolitik. Ved den sidste debat,